

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Házhoz hordva 80 fillér.
Vidékre postán 1.40 kor.
Egyes szám ára 2 fillér.
Megjelenik mindennap.

KOLOZSVÁRI HIRLAP

Egy négyszögcentiméternyi hirdetés ár 8 fillér. — Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Apró hirdetés 60 fillér.

Nyilttéri cikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

FÜGGETLEN NAPILAP.

Főszerkesztő: **Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.**

Felolós szerkesztő: **CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.**

A csodagyermek.

Kolozsvár, aug. 29.

Hallottam már mindenféle csodagyermekéről: az egyik hároméves korában úgy hegedült, mint Kubelik, a másik meg úgy hajigált a kilencztagu számokkal, mint az osztrák-magyar bank fő-kormányzója. Meséltek egy hároméves kölyökről, kinek két politikai párbaja volt, ismertem egy kétéves lurkót, aki mesésen karambolászott, azután dákóval kiverte a kávéházból az egész pincérsereget, belekötött két zsidó önkéntesbe, fölnyelt néhány márványasztalt s csak akkor távozott a helyiségből, mikor a mamája becsületszávara kijelentette, hogy kész a tejbe kása. Ekkor szépen hazament, átváltozott kedves csacsogó apróssággá, aki kis kacsóival belenyulkált a forró kásába, tele marokkal vágta dadája képébe a gőzölgő ételt, szóval átváltozott olyan jónevelésű fiúcskává, mint a milyen ezer van a világon.

A csodagyermek száma most egy oly ritkasággal szaporodott, amilyen még nem volt, mióta a világ világ. A gyermek megszületett annak a rendje, módja szerint, de még hirül sem vihették a boldog apának, mikor az új jövevény fölült ágyában, hatalmasat huzott egy vutkis üvegből és rágyujtva egy koromfekete szivarra, mély basszus hangon s így mennydörgött:

— Kuropatkin állat. Had-bírószág elé állítottam. Agyonlövetem. Hadsegéd, írja a következő sürgönyt: Elrendelem, hogy augusztus 30-ig befejezze a háborút. Egy héttel később az egész lefegyverzett japán hadsereg Pétervárott legyen. Minden megy, csak akarni kell. Új, általam pontosan kidolgozott haditerv megy. Ehhez tartsa magát, öreg paccer, mert különben velem gyülik meg a baja.

Mire a boldog apa előkerült, a csodagyermek éppen befejezte a diktálást. Katonásan apja elé lépett, összeverte bokáit és kedélyesen ennyit mondott:

— Szervusz öreg. Éppen háboruskodásra tanítottam ezt a vén Kuropatkint. Különben legjobb tesz, ha magam nézek el a harctérre. Fiam ezredem élén, támogatva doni kozákezredem által, azt hiszem egy-kettőre végzek

a sárga ördögökkel. A legrosszabb esetben harc vonalba rendelem a volgamenti lövészezredemet. Majd rendet csinálók én odalent, mert kutyafáját, én vagyok — a cárevics.

Nemzetközi szövetkezeti kongresszus.

Szeptember első hetében a szövetkezetek nemzetközi szövetsége tartja meg Budapesten idei nagygyűlését. Angolok, franciák, németek, dánok, tengerentúliak, a keleti országok küldöttei jönnek össze a magyar fővárosban, ez alkalommal a szövetkezeti eszme nemzetközi vonatkozású, aktuális napi kérdéseik megvitatására.

A társaság nagyon vegyes lesz. A társadalom minden rétegéből találhatók a jelentkezők között kiváló államférfiak, neves politikusok, papok, ügyvédek, tisztviselők; egy szóval a nemzetközi értekezletnek csaknem minden tagja más és más élethivatású, de egy dologban egyetértenek, hogy t. i. valamennyi egy eszmének, a szövetkezeti munkának lelkes barátja.

A szövetkezeti kongresszust a Londonban székelő Szövetkezetek Nemzetközi Szövetsége rendezi. Ez a szövetség 18 ország szövetkezetei között képez szerves kapcsolatot, még pedig nemcsak csupán erkölcsit, hanem, mint a budapesti kongresszus is meg fogja mutatni, üzletit, anyagi eredményekkel kecsesítő.

A kongresszust magyar részről előkészítő bizottság, amely a nevesebb hazai szövetkezeti központok kiküldötteiből alakult, elhatározta ugyanis, hogy a kongresszussal egyidejűleg szövetkezeti kiállítást is rendez, amelyen nem csupán a magyar szövetkezetek fejlődését feltüntető dolgokat mutatnak be, de kiállítanak szövetkezeti termékeket is. Erre a kiállításra úgy bel-, mint külföldről igen-igen sok dolgot jelentettek be. Magyarországról bort, gabona-neműeket, élelmi-cikkeket, ipari készítményeket.

A kongresszus tagjai itt tartózkodásuk alatt megtekintik a nevesebb magyar szövetkezeti intézményeket, szeptember 9-én elutaznak Szerbiába, a szerb szövetkezeteknek Vránjában tartandó évi naggyűlésre.

A kolozsi pénzhamisítók és kasszarablók bünpöre.

Ítélet kihirdetés.

Kolozsvár, aug. 29.

Négy napig tárgyalta a kolozsvári törvényszék annak a nagy kaliberű bandának a bünpörét, melynek tettei az egész ország sajtóját foglalkoztatták. Különösen

pedig akkor, a mikor a magyar utcai hitelszövetkezetből, mert a pénzhez hozzáférni nem tudtak, a kasszát magát rabolták el.

A kir. törvényszék Bodor L. kir. táblai bíró elnöklété alatt tegnap hirdette ki a kasszarablók és pénzhamisítók ellen folyamatba tett bünpörben hozott ítéletet.

Az ítélet kihirdetésére zsufolásig megtelt a tárgyaló terem érdeklődő közönséggel.

Közel 11 órakor jelent meg a bíróság s Bodor László elnök olvasta fel a hozott ítéletet, mely szerint *Simon Mórica főkolompos, ki úgy a kasszarablásban, mint a pénzhamisításban bűnösnek találtatott 3 évi, Simon Aron, Kecze János, Ládai Sándor, Sós István, Sándor Domokos 6-6 havi, fegyházbüntetést kapott. Schuller Lajos volt kereskedő a pénzhamisítás vádjá alul felmentetett.*

Az ítéletben Kecze János Sós István és Ládai megnyugodott. A többi felebbezett, valamint az ügyész is a büntetés súlyosbításáért.

A közönség az ítéletet vegyes érzelmekkel fogadta. Egy része enyhébb, más része súlyosabb büntetést várt.

A vádlottak különben közönyösen fogadták az ítéletet, csak Simon Mórica hangoztatta erősen ártatlanságát, a mikor felebbezését bejelentette.

Ezzel az ítélettel az oly nagy feltűnést keltett bünpör utolsó felvonása is lejátszódott, csak Simon Mórica s néhány társa fogja még a felsőbb bíróságokat is foglalkoztatni.

A város kötelességtudó közönsége.

A vidéki kis városkában működésének negyvenedik esztendőjét jubilálta a telekkönyvvezető. Diszes lakomát rendeztek tehát a tiszteletére, ott volt a társadalom színe-java valás és ragkülömbőség nélkül, sőt a hadsereg is képviseltette magát ama szoros barátság révén, amely a gyakori érintkezések kapcsán fejlődött ki a tiszturak és a jubiláns között.

Nagy meglepődést keltett, hogy a főispán sem vetette meg az ünnepet s résztvett a banketten. A munka és szorgalom megbecsülését látták ebben sokan, jóllehet voltak, akik alaposan gyanakodtak hogy egy kis ordó lesz a vége.

Eljöttek a jubiláns fiai is, valamennyi embernyi ember. Az egyik pap, a másik mérnök, a har-

madik ügyvéd, de akad a nyolc között hivatalnok is.

Az első felköszöntőt a járásbíró mondta, méltatva azokat a kiváló érdemeket, amelyekhez negyven esztendő alatt jutott az ünnep hőse. A telekkönyvvezető meghatva állott ezután szólásra:

— Igen tisztelt uraim és hölgyeim! Meghatva állok önök előtt meghatottan attól a nagy megtiszteltetéstől, amely érdemtelenül ért. Mert igaz ugyan, hogy negyven esztendő a végtelenségben csak egy pillanat, de egy ember életében egész emberöltő. Sok örömmel, sok szomorúsággal jár, derék, aki végig képes küzdeni. Büszkén vallom magam ezen város szülöttének, hiszen itt folytak le gyermekéveim, itt fejlődtem azzá, ami vagyok, itt áldott meg az ég nyolc derék fiammal is. Hogy azonban mindez így történhetett, az nem csupán a magam érdeme, mert nagy része van benne a város kötelességtudó, derék közönségének, amely soh'sem tagadta meg tőlem támogatását, hanem...

A bankettező közönség hangos kacagásra fakadt, a tapintatos járásbíró hamarosan koccintani kezdett és ivásba félt a nevetés. Csak a telekkönyvvezetőné sugta szemrehányó hangon az ura fülebe:

— No, hallod, moderálhatnád magad ennyi ember előtt?

„Akaszszátok lejjebb!”

Egy királyi mondást emelt a legenda bizonytalan hiteléből történelmi tényre az a megsárgult papírlap, amelyet Nagy Frigyes porosz király udvari karmesterének, Hoffnernek az emlékirataiban most megtaláltak. Ebben az emlékiratban Hoffner karmester megörököltette azt a jelenetet, melynek csatánója volt az a királyi mondat: „akaszszátok lejjebb...” A jelenetnek Hoffner szemtanúja volt. Nagy Frigyes király — a híres Alter Fritz — egész anekdota-halmazt hagyott hátra a birnével. Népe bámulta őt, de tömérdek gúnyt is üztek vele, amit ő nagy szélemmel torolt meg. Ezt az anekdotát Hoffner így mondja el:

A szerencsétlen kávé-rezsi idején a fejedelmi palota közelében egy napon nagy csődület támadt s az összefutott nép nevetve nézte azt a papírlapot, amelyet egy ház falára ragasztott valaki. Én éppen a zenekarból jöttem s a hónom alatt kótákat hoztam. A tömeg látára persze megálltam én is, de hiában kérdezgettem a nevetés okát, nem láthattam azt, ami annyira megkacagatta az utcát. Egyszerre az utca másik végéről zaj hullatszott: az öreg Fritz jött lóháton hajdui kíséretében. A kalapok pillanat alatt lerepültek a fejeikről, mindenki mosolyogva, de mégis ijedten nézett a királyra, aki a csődülethez ért. A király megállította

a lovát és a tömeg közé küldte az egyik hajduját, tudja meg, mit nevet az a sok összefutott ember? A hajdu megnézte, aztán ő is mosolyogva — visszament urához. Hanem sehogy sem akarta megmondani a királynak, hogy mit látott.

— Valamit kiragasztottak fel ségedről, felelte végre a hajdu.

Erre a király közelebb lovagolt a falhoz, és maga nézte meg a papírlapot. Hát bizony az ő torz képe volt az, abban a helyzetben ábrázolva őt, amint zsámolyon ül, térdei közt kávédarálással és darál. Rémes csönd támadt a király körül, mindenki félt attól, ami következni fog. Hanem a király hangosan így szólt a hajduhoz:

— Akaszszátok lejjebb... hiszen aki látni akarja, a nyakát törje az ágaskodásba.

Alig hangzott el ez a válasz, általános üdvölgzés zúgott fel. A tömeg letépte a guayrajzot és darabokra tépte. A fiúk a levegőbe hajították a sipkájukat és az egész utca kiáltotta:

— Éljen az öreg Fritz!

A király pedig lassan tovább lovagolt.

Meggyilkolt csavargó.

Ahony, pestmegyei községben ez évi április hó 29-én halva találták meg Hegedüs Máthé József csavargót.

A nyomozás kiderítette, hogy Hegedüst Batta Joachim 22 éves földmives ütötte agyon, bár a gyilkosság okát sem a vizsgálat során kideríteni, sem pedig a vádlottól megtudni nem lehetett.

Batta Joachim nem tagadta bűnét, az indító okból azonban csak annyit ismert be, hogy régen haragudott Hegedüsrre, mert az többször meglöpte szüleit. Egyetlen egy körülmény világított be némileg a pszichológiailag megindokolt bűnpörbe.

A 22 éves Batta ugyanis ez év eleje óta szerelmi viszonyt folytatott egy 43 éves, férjétől elváltan élő asszonnyal: Falusi Pálnéval, akinek férje a vizsgálat folyamán azt a vallomást tette, hogy felesége annak idején szeretője volt Hegedüsnek, ki az asszonyt folyton zsarolta s ezért tudnia kellett a bűnről.

Ezt igazolni látszott az a körülmény, hogy Falusiné még az éjjel elégette azt a karót, amellyel Batta a csavargót agyonverte, hogy ily módon meggyilkolja a vizsgálatot. A valószínűség tehát a mellett szól, hogy Hegedüs még tovább tartott viszonyt Falusinéval, vagy azt továbbra is zsarolta. Ebben az irányban a vizsgálat azonban nem bizonyított semmit s a tettesek ir mélyen hallgattak róla.

A kecskeméti törvényszék ügyészége Batta ellen gyilkosság miatt emelt vádat s Falusinét mint tettestársat kérte elítélni.

A tárgyaláson a gyilkosságot Batta Joachim vállalta magára, nyilvánvalóan azért, hogy szeretőjét megmentse. Hiába faggatta a törvényszék, Batta mindig amellett maradt, hogy ő egyedül s minden biztatás nélkül verte agyon Hegedüst. Ily módon az esküdtbírák a hozzájuk intézett kérdésekre csupán a halált okozó sulyos testisértesben mondták ki bűnösnek Batta Joachimot, míg az asszonyt

a bűnpártolásban vallották vétke- nek. Az eljáró bíróság Battát 5 évi fegyházra s Falusi Pálnét 1 havi fegyházra ítélte.

A kir. Curia Szentimrey Jenő bíró előadásában most tárgyalta ez ügyet s az ítélethez hozzájárultak.

A kísértetek házában.

Róma mellett, Anticoli városkában régóta épülőfélben áll egy ház, amelyet a „tözek házában“ nevezett el a nép, mert azon a helyen már többször házégés volt, legutóbb pedig tűzijáték készlet robbant föl ott és sok ember halálát lelte. A néphit szerint az épülőfélben levő ház kísértetek tanyája és azért, a ki csak tehette, messze elkerülte. A napokban kiránduló társaság ment el a kísértetes ház előtt. Élvezni akarták a kilátást a másik oldalról is. ezért megkérdezték a kapuban üldögélő kis fiút, be lehet-e menni?

— Nem lehet

— De miért nem?

— Mert halott van a házban.

Természetes, hogy erre a társaság behatolt a félig kész épületbe, ahol az udvaron rettenetes kép tárult eléjük. Husz-huszonnégy éves fiatal leány szétronszott fővel, összeszórt karokkal, utolsóit vergődött az udvar hegyes kövein. Egy orvos rögtön gondjaiba vette. A társaság egy tagja hangokat hallott a házból, megindult tehát az elhagyatott lépcsőn fölfelé. Szembe jött vele egy fiatal ember és egy csinos fiatal leány, akik, mikor meglátták, visszafordultak és menekülni próbáltak. A fiatal embert sikerült elfogni, a leány azonban visszafutott egy emeleti szobába és mielőtt megakadályozhatták volna, levetette magát az udvarra. Szerencsére azonban, csak könnyebb sérüléseket szenvedett. Ekkor más a hatóság is megérkezett és rögtön megindította a vizsgálatot, kiderítette, hogy az időközben kiszövedett fiatal leány Verghetti Mária, Anticoli volt polgármesterének leánya, aki barát-nőjével, Rovere Rozinával és ennek szerelmével, Cupini nevű római fiatal emberrel sétálni ment. Utközben egy ismerős kis gyermek csatlakozott hozzájuk. A szerelmese az elhagyott ház egyik szobájában egyedül maradtak és míg a kis fiú a bejáratot őrizte, addig a szerencsétlen Verghetti Mária körül sétálgatott a házban. Reudkívül rövidlátó volt és így nem vette észre, hogy az ablakok korlátai még nem készültek el, hanem csak egy-egy deszka van keresztül támasztva. Ennek nekitámaszkodott és így zuhant le a közös udvarra, ahol halálát lelte. A másik fiatal leány kétségbeesésében akart öngyilkossá lenni.

A rabiátus csizmadia.

Asztalos Gyula m.-vásárhelyi csizmadiaség rövid ideig közös háztartásban élt özv. Kemedics Sándorné szül. Krager Emmával, aki azonban megsokalta már az örökös koplalást, mire ez év február 21-én kijelentette, hogy elhagyja szeretőjét, újra szolgálni megy. Asztalos ezen annyira felháborodott, hogy az ágyában fekvő asszonyt lefogta és késével fenyegette következőképpen:

— Megálj, még a véredet iszom!

Kenedicsné ezért nővérehez, Gábris Sándornéhoz menekült, a hová másnap Asztalos is utána ment. Gábrisék sejtették, hogy a csizmadia rosszban törte a fejét, s azért nem akarták házukba bebo-csátani, de Asztalos oly szépen és szeliden beszélt, hogy végre beengedték.

Asztalos rövid ideig rendesen viselkedett, egyszerre azonban felugrott rávetette magát szeretőjére és csizmájából kih zott hosszú késével többször megszúrta, közben folyton kiabálta:

— Nesze neked, most mehatsz.

Gábrisék a feldühödött embert nehezen tudták csak megfékezni, ki mindenkit megölésével fenyegetett s csak a megérkezett rendőrnek adta át gyilkoló kését. A marosvásárhelyi esküdtbírósg gyilkosság kíséretében mondotta ki bűnösnek Asztalost s ezért 7 évi fegyházra ítélte.

A kir. Curia most Székely Ferencz koronaügyész indítványára az ítélethez hozzájárult.

HIREK.

Kolozsvár, aug. 29.

— **Megszurt főmolnár.** Broszkoj János, Oityán János és Norzsa Vaszi darabont urak a Széchenyitér egyik „előkelő“ vendéglőjében mulattak s az ott történt összeszólkkozás után az utcára kijöve, ott Kolozsvári János főmolnárt egy késsel a fején megszúrták. Sérülte a mentők kötözték be. A tettesek a dolgozóházba kerültek.

— **Kártérítés az agyonvert vasutasért.** Annak idején jelentették, hogy Kis-Rudina tótközsg lakossága néhány hét előtt kegyetlen módon agyonverte Wlassics Arnold kassa-oderbergi vasuti tisztviselőt, akiben gyújtogatót sejtett. Most az agyonvert fiatal ember atya, aki szegényember, s egyetlen támogatóját veszítette el fiában, kártérítési pört indított a község ellen, amelynek csaknem minden lakosa bűnös Wlassics Arnold halálában. A mélyen sujtott apa hatvanezsr koronát követel és azon kívül kéri, hogy azon a helyen, ahol a megrendítő esemény történt, fia emlékére kápolnát építtessen a község.

— **Muszka história.** Ez a dolog alighanem tévedésből történt Oroszországban, mert Amerikába illik. A pétervári „Herold“ írja meg az esetet:

Galiat község mellett a bányatársaság nagy munkáskaszárnyát épített fából. Az épület alapja kőből való, de az egész ház fából épült rája. Nappal, a mikor a munkások a bányákban dolgoznak, a ház üres s egy ór vigyáz, nehogy kár essék benne. A minap az ór kissé felöntött a garatra, nehéz lett a feje, tehát leheveredett a före. Aztán elaludt. A nap már áttért az égbolt tulsó felére, mire az ór fölébredt. Fölébredt, körülnézett, aztán megröszsölte a két szemét, mert azt hitte, még mindig álmadik. A ház, a melyre vigyáznia kellett, eltűnt a föld színéről! El, az utolsó gerendáig, csak a kőlapja jelezte a helyet ahol állott. Az ór lármát csapott, elfutott a bányába és elmondta a hihetetlen dolgot. Ott persze azt

hitték, hogy megbolondult. Pedig igaz volt; mialatt az ór a boldog álmát aludta, ellopták mellőle az egész házat, Hogy kik, azt nem derítette ki eddig a kutatás. A nyomok azonban arra vallanak, hogy sok szekérral jöttek a tolvajok s úgy hordták el a házat,

— **A sztrájkcsoda.** Sokféle sztrájkról halottunk és irtunk már világi életünkben, de a bresti sztrájk bizonyára párját ritkítja a bérharczok terjedelmes történetében. Mert, hogy a tüzoltók vonatoktak a lobogó tüzet eloltani Brestben, — addig, míg a bérüket föl nem emelik: ez furcsa és veszedelmes játék, de érthető. Azonban hogy az izék... a tudós nénikék bérharczba kezdjenek, az már bizonyára általános feltűnést de még nagyobb ijedelmet fog okozni a bresti város és egyéb atyák körében. Egy pillanatig sem vonjuk kétségbe, hogy Brestben nem az erőszak, hanem a tudós nénikék lesznek a győztesek.

— **Az első munkásminiszterium vége.** Az ausztriai állam-szövetség első munkásminiszteriuma lemondott. A Watson miniszteriumnak a választott bíróságról szóló törvényjavaslatát a képviselőház 38 szavazattal 36 ellenében elvetette. A 22 taggal bíró munkáspárttal szavazott 10 szabadelvű és 4 conservatív képviselő. Az előbbi miniszterium, melynek Deakin állt az élén, 38 szavazattal 29 ellenében bukott meg. Watson a választókra akarta bizni a döntést, a fő-kormányzó azonban nem adta beleegyezését a ház feloszlatásához. Az új kormány már megalakult: miniszterelnök: Reid, ki a külügyi tárczát is átveszi. Határozott erős többséggel Ried sem rendelkezik és nem lehetetlen, hogy a parlament rövid időn belül feloszlatják. Az új választások ugyan a munkáspártot nem juttatják majd többséghez, de hogy a munkáspárt megerősödjön fog kikerülni a választásokból, az bizonyos.

— **Csaló kuruzslónó.** Párisból írják a következő homályos esetet: Fleuryne nevű jómodu versaillesi asszony vizibetegségben szenvedő 24 éves leányát egy Christman nevű kuruzslónóval gyógyította. A leány már három héttel ezelőtt a kuruzslónó lakásán meghalt. Ez azonban az anyával elhitette, hogy leánya csak mély álomba merült, de nemsokára fölébred. Hogy a holttest büzt ne terjeszsen, mindenféle szerrel kenegette és az anya nem is vette észre a csalást. A dolog végre is kitudódott és a hatóság el akarta vitetni a holttestet. Fleuryne azonban nem akarta bebocsátani a hatóság embereit, úgy hogy ezek kénytelenek voltak az ajtót betörni és erőszakkal elvinni a holttestet.

— **Kirabolt ékszerüzlet.** Párisból jelentik: Lepée Esmelin ékszerkereskedőnek a Capucines bulváron levő üzletét furfangos módon rabolták ki tegnapi éjszaka eddig ismeretlen tettesek. A kereskedő tüzlete felett lakott, de onnan nemrég kiköltözött. A napokban elegáns ur jelent meg a házmesternél, és kérte, hogy mutassa meg az üres lakást. A házmester meg is mutatta, de időközben az elegáns ur egy czinkostársra lehvívatta a házmestert az udvarra. Alighogy a lakást néző ur egyedül maradt, a kulcslyukról viaszlenyő-

matot készített. A lenyomat után készült kulccsal azután éjjel behatoltak a lakásba, megfúrták a padlót és leereszkedtek az ékszerüzletbe, ahonnan 150.000 frank értékű ékszert raboltak el. A vakmerő tolvajokat a rendőrség nyomozza.

— **Csontvázak, mint játékszerek.** Párisban a napokban este megdöbbenő látványosságban volt részük azoknak a késő sétálóknak, akik a Rue de la Chanonne tájékán jártak. Egy csapat gyerek játszott ott — lábszárcsontokkal, hátgerincsigolyákkal és félig oszlásban levő koponyákkal. A lábszárcsontokra és karcsonokra gyertyákat erősítettek rá, a koponyákat kivilágították és úgy jártak körül az utcában saját maguk csinálta énekeket mormolva és da olva. Mikor pedig a gyertyák kialudtak, a gázlámpák sápadt világánál kísérteties foot-ball játék kezdődött, amelynél a rugdalt labdák nyugalomból felvert halottak koponyái voltak. Arrajárók véget vetettek a szentségtörő játéknak és visszavitték a csontokat abba a régi temetőbe, ahonnan az utcagyerekek összeszedték. Kiderült utóbb, hogy ezen a környéken a földalatti villamos vasutat csinálják és a munkások ásás közben késő este, már munka végeztével, valami régi sírboltra bukkantak. A lelet bejelentését másnapra halasztották időközben azonban a vásott utcagyerekek ráakadtak a sírboltban levő csontokra és játszani kezdték azokkal.

— **Zsókid kivándorlása Oroszországból.** Mint Berlinből jelentik, Oroszországból eddig még sohasem észlelt mértékben vándorolnak ki Amerikába az orosz zsidók. Januártól 2000 „család“ hagyta el Oroszországot. Mostanában naponként 10—15 család vándorol Amerika felé.

— **A lines Amerikában.** New-Yorkból írják, hogy Statesboroban, Georgia államban, a néptömeg két négert, akik gyilkosságot követtek el, kiragadott a kíséző katonaságtól s mindkettőt elégette. Több katona megsebesült.

— **Egy fél cigaretté.** A Gil Blas érdekes visszaemlékezései között, amelyeket Waldeck-Rousseau volt miniszterelnökről ír, egy momentumot mond el a haláláról. A mikor Waldeck-Rousseau kilehelte a lelkét, egy cigaretté hullott ki a két ujjá közül. Félig elégett cigaretté... Utolsó percében szivta el ezt a fél cigarettét s a mikor a halál ott állott az ágya mellett, a cigaretté füstjénél ábrándozott az életről. Ez a fél cigaretté most ereklyévé lett. És muzeumba helyezi a kegyelet.

Waldeck-Rousseau nagy dohányos volt. Talán a legnagyobb szenvedélye a cigaretté volt. Reggeli ébredésétől az álmom percéig mindig füstfelleg között élt. Napjában 80—100 cigarettét szivott el. Ha a parlamentben beszédet mondott, vagy ügyvédkorában a bírósággal tárgyal, alig volt képes a szüneteket bevárni, hogy a folyosóra siessen elszívni egy cigarettét.

— **Szunyogűzők sztrájkja Amerikában.** Texas államban a szunyogok annyira elszaporodtak, hogy a Southern Pacific Co állandóan alkalmaz embereket, kiknek egyedüli dolguk a szunyogokat pusztítani, hogy a vasúti munkások képesek legyenek munkájukat végezni.

Ezek a ssunyogpusztítók 1 dollár 75 centet kapnak naponta. Most azonban sztrájkolnak, mert 2 dollárt követelnek. Sztrájkjuk tartama alatt az összes vasúti munkások kénytelenek szünetelni.

— **Öngyilkos katona.** Debrecenből írja tudósítónk: A honvéd gyalogsági kaszárnya délelőtti csendjét egy lövés döreje zavarta meg. A lövés az irodai helyiség egyikéből hangzott. Berohantak a szobába, ahol Mogyorósi Ferencz szakaszvezető holtan fehédt. Szájából patkzott a vér. Mellette a szolgálati fegyver, mely az ifjú katona életét kioltotta. Mogyorósi a szájába lőtt és a lövés azonnali halált okozott. A laktanya-ügyeletes tiszt a holttestet azonnal átvizsgálta, de nála semmi levelet nem talált. Csak a falon volt felírva:

Egy elhibázott életet javít meg, egy el nem hibázott golyó.

Semmi fevilágosítás arra, mi vitte erre a végzetes lépésre Mogyorósi, kinek apja a Hortobágyon csikós, debreceni fiú. Az ezred segédtiszt irodában dolgozott s jó katona hírében állott. A vizsgálatot azonnal megindították, hogy a szakaszvezető kezébe nem-e irodabeli mulasztások, vagy hűtlen kezelés adta a fegyvert.

— **Rejtélyes gyilkosság.** Lieblingből jelentik: Az itteni országúton ma reggel két összevagdalt holttestet találtak a mezei munkások. A holttest személyazonosságát mindezeideig nem sikerült megállapítani. Az egyik 18—20 éves férfi-holttest, mely teljesen szét van darabolva; a másik körülbelül ugyanolyan idős nő holtteste, melynek hasa — valóságos hari-kiri módra — fel van metszve. Az minden kétséget kizárólag beigazolást nyert, hogy a két szerencsétlen, borzalmas gyilkosságnak esett áldozatul. A csendőrség most a gyilkosok kézrekerítésén és a két halott személyazonosságának megállapításán fáradozik.

— **Lakáskiadók és kosztadók figyelmébe.** Az iskolai év kezdete előtt felhívjuk a lakáskiadók és kosztadók figyelmét lapunk „Apró-hirdetések“ rovatára, melyben hirdetések egyszeri közzétételre 60 fillérbe kerül. Lapunk naponta 2200—2500 példányban jelenik meg.

— **Egy nő se mulassza el szcát a Biró dr.-féle „Havasi gyopár Crème“-el ápolni.** Próbategely 70 fillér. Kapható a Wolff gyógyszerárban Kolozsvár. 78. 15—30.

Kutya az omnibuszon.

A párizsi Petit Journal írja ezt a történetkét, amely az élclapok recipéje szerint a napokban megtörtént valóságban:

Az omnibusz lassan dőög a boulevardon. Amikor a kalauz bepillant a kocszi belsejébe, hatalmas bulldogot lát egy ülőhelyen elterülve egy ur mellett.

— Ki azzal a kutyával! parancsol a kalauz arra az urra, aki a kutya mellett ül.

Az ur meg sem moccan.

— Nem hallotta? Kutyát nem szabad a kocsiba engedni. Kergetse ki.

— Nem kergetem én!

— Akkor tessék kiszállani.

— Van eszemben!
No majd meglátjuk!
— Meglátjuk.

A kalauz megállítja a kocsit s néhány perccel később megjelenik a kocszi ajtaján a rendőr.

— De hi-zen tudhatja uraságod, hogy kutyát tilos társaskocsiba bocsátani — magyarázza jó-ságosan a rendőr.

— Nem is tagadtam soha.

— Akkor hát szálljon a kutyával.

— Sietek.

— Kérem a nevét, állását lak-címét.

— Nagyon szivesen, ha érdekl.

— Majd jegyzőkönyvet veszek fel az esetről.

— Tréfás kedvében van, amint látom. Mi közöm nékem a jegyzőkönyvhöz?

— Mi köze hozzá? Az a köze, mert nem akarja kikergetni innen a kutyáját.

— Az én kutyámat? Amióta élek, nem volt kutyám soha.

— Hát ez itt?

— Az azé az uré, aki szemben ül velem.

A szemben levő ur egy angol volt, aki erre nyomban távozott a kutyájával s az omnibusz az utasok harsogó kacagása között folytatta az utját.

REGÉNY.

A tévedt nő szerelme.

Írta a „K. H.“ számára: **Ö.** (61.)

Beszéltek azok mindenről. Találgatták, hogy ennek meg amannak mennyi pénze van, hol tartja, hogy az meg ez nincs is rászorulva a koldulásra, valahol Uj pesten háza van... Aztán egymással suttogtak, hogy is lehetne egyeseket közülök elüldözni, hogy többet keressenek, kiket és miért jelentse-nek be a rendőrségnek, hogy a koldulási engedélyt megvonják.

Bár egymás között ilyen intrika folyt, abban mind megállapodtak és beleegyeztek, hogy az új jövővényt elfogják üldözni a körükből. Mikor a hívők nem látták, kezdte is egy félábu öreg koldus:

— Mi baja magának, hogy kö-zénk tolakodott. — Hiszen nincs semmi baja, egészséges ember, aki nem lehet rászorulva a mi kenyere-rünkre!...

— Menj el innen — lökte meg hátulról egy rongyos, bozontos alak ki rámeresztett szemével mérte végig az újságíró koldust.

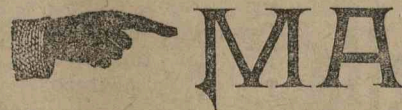
Ugy-ugy sápitozott egy őszbecsavarodott asszony, szidják el innen, hiszen már mi sem élhetünk, hátha még megszorodunk.

(Folytatása köv.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Wesselényi Miklós-u. 7. sz.

Telephon szám 503.



Hétfőn 29-én
a SÉTATÉRI KIOSZKBAN
czigányzenekar játszik.



● ● Hétfőn ● ●

és a következő napokon
az ANGOLKIRÁLYNÉ
SZÁLLODÁBAN. ● ● ●

☞ Teljesen új műsor.

V. THURZÓ ILONA

opera és operett énekesnő.

Les Arbrass

a világhírű zeneakrobaták.

Misster FREDY PYP

a közönség kedvence.

KOMAROMI K. SÁNDOR

humorista.

VERESNÉ és THURZÓ

nagy opera duett.

DRÖHLICH FRIDA

— Extremique énekesnő. —

Belépti díj nincs. ☞ ☞

Tisztelettel:

Veres Sándor, Özv. Sebesiné,
művezető, igazgató.

Szigoru családi műsorral.

15. sz. 103*

Rónai mulató

Biasini szálloda.

Ma és mindennap ☞ új műsor.

Esős időbe a teremben.

☞ Ma új tagok érkeztek

Itt először! Itt először!

ROSETTI JÓZSA

illusien táncosnő, felülmulhatatlan
a maga nemében.

JOJOT és NANA!! ☞

a legjobb kozák táncosok.

THUARCK J. D.

egészen új műsorozattal.

GÖNDÖR AURÉL,

„Durbints.“

DJELMA, „Cake-Walke.“

☞ Ma 29-én Hétfőn ☞

Djelma Nana

jutalomjátéka.

A teljes művészemélyzet új műsorral.

Belépti díj 1 korona.

Kezdeté 8 órak. Fentartott helyek.

Gerő József, Rónai,
művezető, szálloda-bérlő, igazg.

Apró hirdetések.

Péksütőde két szoba konyhá-
val, két kemenczével f. év októ-
ber 1-től kiadó. Értekezni lehet
Hidelvén Teleki-utcza (régí Vashid-
utcza) 2-ik szám alatt bármikor.
5—7.

Egy intelligens izraelita o-
sádnál 2 leánygyermek teljes el-
látással felfogadtatik. Értekezni e
lap kiadóhivatalában. 3—4.

